

Bilag I.**De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark.**

København, den 15. December 1919.

Til Den overordentlige Kommission af 8. August 1914.

Undertegnede Landsorganisation af Detaillkøbmandsforeninger, som i Særdeleshed repræsenterer Kolonial- og Fødevarerbrancherne, vil ikke erkende, at en Lovgivning af den Art, som er fremsat i Udkast af 4. December d. A., skulde være nødvendig for at varetage det store Publikums berettigede Interesser. Vi er tværtimod af den Anskuelse, at adskillig mere Frihed paa Prisomraadet nu vil kunne tilstedes og absolut være til Forbrugernes Fordel. Handelsstanden har i de sidste Aar været som i Gangkurv, og nu burde Opgaven være, om end med smaa Skridt, men maaske under en vis Kontrol, at øve sig paa selvstændig Optræden i Livet. Da vilde Handelsstanden lidt efter lidt tilegne sig den gamle Handelsform: forstandig Konkurrence. Man kan ikke forlange, at en hidtil bastet og bunden Stand straks skulde tilfredsstille et skrappt Tilsyn fra dertil indrettede Autoriteter. Den tilsigtede Fremgangsmaade vil kun bevirke, at den attraaede Konkurrencelyst *kunstig* bliver holdt tilbage. Vi vil hævde, at de hidtidige Resultater af Frihed slet ikke er utilfredsstillende. Paa Sukkerets Omraade f. Eks. viser der sig for det frirationeredes Salgs Vedkommende saaledes allerede nu en voksende Konkurrence. Selv ikke den allerhøjest anlagte Bruttoavance paa Sukker (ca. 9 pCt.) er blevet karakteriseret som urimelig, og den bebudede og til os antydede Maksimalpris betragtes derfor som *uretfærdig* Straf. Bestemmelsen om, at Foreninger ikke maa diktere deres Medlemmer Udsalgspriser falder iøvrigt Handelsstandens Medlemmer saa meget mere for Brystet, som *Handelsstanden selv paa Folkeløn-omraadet er Genstand for Organisationers Diktatorgerning*. Vi skal ikke bebrejde vore Medhjælpere dette, men vi synes, at vor Behandling paa *Vareprisomraadet* slet ikke falder sammen med den Behandling, som vi er Genstand for paa *Løn-omraadet*, og som tolereres.

Idet vi fremsender de ovenstaaende Bemærkninger, undlader vi ikke at gøre opmærksom paa det meget uretfærdige imod Detailhandlerstanden, som skjuler sig i § 3, 1. Stykke. Hvis denne Bestemmelse skal ophøjes til Lov, saa maa vi hævde, at Detailhandelen maa have Ret til at tillægge Faktura-Indkøbsprisen fuld betalt Fragt, Returfragt af Emballage, Havnepenge, Bropenge, Assurance, Kørsel samt Generalomkostninger pr. Enhed, f. Eks. Husleje, Folkeløn, Telefon, Indpakning, Belysning m. m., da en Pris pr. Enhed eksklusiv disse vigtige Udgifter ikke vil give noget Spejlbillede af den Pris, som Varen staar Detailhandleren i. Under det hidtidige Prisreguleringsarbejde har det jo ogsaa været tilladt saavel Fabrikanter som Importører og Grossister til det yderste at medregne disse Generalomkostninger.

Detailhandelen vil føle det som en frygtelig Uretfærdighed, en kolossal Uret, hvis der ikke overfor den skal maales med samme Alen som overfor Importører, Fabrikanter og Grossister.